

comprehendit Angelicam, quæ ab illis non descendit, ut contra Lauram in pari gradu existentem firmavit Rota coram bon. me. Merlino d. decis. 519. n. 24. part. 5. tom. 2. recent.

Et primò non obstat quòd vocatio foeminarum restricta non fuerit ad foeminas primò admissas, sed omnes proximiores includat de gradu in gradum usque in infinitum: Quia dum foemina non fuerunt vocatae simpliciter, nec indiffinitè, sed cum qualitate filiationis, ibi, succedunt in huiusmodi hereditate filia foeminae magis proximiores, Angelica dici nequit comprehensa, cum non veniat appellatione filiarum, sive vocatio referatur ad Simonem fideicommittentem, sive ad hæredes institutos: respectu enim fideicommittentis est neptis transversalis ex Anastasio fratre, unde licet appellatione filiorum aliquando veniant etiam Nepotes, + ex verisimili mente Testatoris, aliisque concurrentibus conjecturis latè congestis in d. Bononien. fideicom. de desideris coram bon. mem. Merlino in recent. decis. 6. nu. 12. & 13. & decis. 21. num. 5. juncto num. seq. p. 5. Numquam tamen comprehenduntur transversales, nepotes scilicet ex fratribus, cum isti improprie tantum, & abusive hoc nomine appellentur, ut docet Bald. in l. si dotati n. 2. ibiq. Alex. pariter, n. 2. cateriq. scrib. ff. sol. matrim. idem Bald. in l. si avis. n. 2. ubi etiam Angel. nu. 1. C. de success. edit. Rip. in l. hæredes mei. §. cum ita n. 64. ff. ad Trebell. Bald. conf. 186. sub n. 1. vers. Præterea questio lib. 4. Federic. de Sen. conf. 39. nu. 2. bene Franc. Aretin. conf. 37. n. 5. Andr. de Bartolom. post conf. Socc. sen. 52. lib. 1. in 3. subscripsi, nu. 10. & 11. Rimin. jun. conf. 246. n. 102. & 103. Respectu verò hæredum Institutorum, est germana soror, quæ numquam venit appellatione filiarum ex propria, vel impropria verborum significatione, nec ex communi usu loquendi, cum aliter filia, aliter sorores appellentur ex latè congestis per Fufar. conf. 75. & conf. 76. per tot. quem sequuta fuit Rota coram Merlino num. 8.

Secundò, nec obstat, quòd ex ratione conservandæ agnationis, & ex expressione nominis genericè, familia de Coronis inductum fuerit perpetuum, + & absolutum fideicommissum ad favorem omnium de dicta familia, tam effectivè, quàm contentivè, ex deductis in d. Bononien. fideicommissi de Pancaldis coram Eminentissimo D. Card. Panziolo, & coram me.

Fuit enim responsum prædicta procedere, ubi ratio conservandæ agnationis non est restricta ad certos casus, vel personas, prout in d. decisione Bononien. fideicommissi de Pancaldis, ubi testator, prohibita alienatione suorum bonorum, addidit hæc præcisa verba, quia voluit ipsa bona perpetuò remanere in familia ipsorum de Pancaldis; nec orationem + restrinxit, quo casu tota familia effectivè, & contentivè censetur comprehensa juxt. doct. Bart. in l. Pater filium 36. §. fundum sub n. 3. ff. de legat. 3. cujus lecturam sequuti fuerunt omnes supra relati: Secus autem ubi, prout hic, restricta fuit ad præcedentem vocationem descendentium, & hæredum institutorum, ibi, semper, & perpetuo in infinitum de gradu in gradum sint, permaneant, & conserventur in ipsa familia, & agnatione de Coronis, & penes supradictos ejus nepotes hæredes institutos; ut supra, & ibi, & hoc pro honore, honestate, & dignitate Domus, & familiæ de Coronis, dictorumque ejus nepotum, & descendentium, ut supra: Tunc enim non ampliatur, nec extenditur fideicommissum ultra personas expressè consideratas, sed restringitur, & declaratur secundum qualitatem

ipsius substitutionis, cui adnectitur nec egreditur descendentes lineæ effectivæ personarum institutarum, juxt. celebr. conf. Dec. 636. nu. 7. & 12. vers. nec supradictis obstat videtur, Alex. d. conf. 59. n. 8. vers. nec obstat illa verba, & sub nu. 21. vers. non obstat quod illa verba lib. 3. ubi ad nostrum propositum ponderat, quòd verba illa, ut sæpius est expressum, & per modum supra expressum, operantur; ut dispositio referatur, & restringatur ad substitutos in parte præcedenti expressos, Ruin. conf. 96. n. 12. vers. Præterea, lib. 2. & conf. 124. n. 17. lib. 3. Alciat. conf. 9. sub n. 13. litt. F. vers. & in primis, & consil. 35. n. 12. litt. B. vers. quinto respondetur, lib. 9. Cephal. conf. 17. num. 24. conf. 477. nu. 16. & consil. 544. num. 15. Decian. conf. 1. nu. 178. & seqq. lib. 2. Menoch. conf. 85. nu. 119. & conf. 682. n. 2. vers. Nam respondetur, Peregr. consil. 45. nu. 8. lib. 1. conf. 44. n. 13. vers. secundo quia prohibitio lib. 3. Odd. conf. 66. sub nu. 53. & conf. 67. nu. 15. & 19. Hond. conf. 78. nu. 49. & seqq. lib. 1. Gabr. conf. 138. nu. 26. cum duob. seqq. lib. 2. Bellon. jun. conf. 12. num. 43. & melius numer. 65. cum seqq. Fufar. consil. 100. nu. 21. Giovagnon. consil. 97. nu. 9. lib. 1. Altograd. conf. 60. n. 124. Pereg. de fideicom. art. 29. nu. 39. Surd. decis. 85. nu. 2. & hæc opinionem millies amplexa fuit Rota inter divers. decis. 698. n. 16. & 17. part. 1. coram Cardin. Seraph. dec. 482. nu. 6. dec. 883. n. 4. 5. & 6. & dec. 1023. nu. 10. coram Cardin. Caval. dec. 513. num. 3. coram bon. mem. Coccino dec. 294. num. 7. in recent. dec. 102. n. 7. dec. 300. n. 20. cum pluribus seqq. & dec. 316. nu. 6. 1. part. dec. 267. sub nu. 6. vers. & quando fuisse, & dec. 707. num. 2. & 7. vers. & cum post huiusmodi p. 2. dec. 368. nu. 6. & 7. p. 5. dec. 15. num. 5. cum seqq. part. 7. & aliis relatis dictum fuit in Spoletana fideicommissi 29. Aprilis 1641. coram R. P. D. meo Peutingero, & in Roma. fideicommissi de Ferratinis 19. Nov. præteriti, coram eodem §. non obstat quod Gaspar. circa fin. versic. Adeo quod evidenter. Clausula enim illæ, penes supradictos ejus nepotes hæredes institutos, ut supra, dictorumque ejus nepotum, & descendentium, ut supra, sæpius geminata, ac positæ, tam in principio, quam medio, & sine totam dispositionem, omnesque substitutiones in ea contentas, qualificant perinde, ac si singulis fuissent appositæ, per text. in l. 3. §. filius inter medias ff. de lib. & posthum. Angel. conf. 28. nu. 2. Ancharan. consil. 68. n. 1. part. 2. Decian. conf. 70. nu. 19. lib. 3. Grat. dec. March. 135. num. 14. Et restringunt dispositionem ad personas superius, omnemque impediunt extensionem, sive comprehensionem aliarum, præter nominatas, ad text. in l. qui liberis §. hæc verba ff. de vulgar. & pupill. Dec. consil. 377. n. 4. circa fin. versic. & in hoc primo considerandum est, Ruin. consil. 181. n. 2. vers. cum ergo in eadem oratione, lib. 2. bene Aym. consil. 98. n. 8. Ubi quòd, licet appellatione hæredum veniant hæredes hæredum, istud tamen fallit, quando testator prius nominasset aliquos hæredes, & deinde aliquid in eis disposuisset, appellando dictos, seu supradictos hæredes, Menoch. conf. 86. n. 43. & 44. & consil. 610. n. 2. cum pluribus seqq. ubi quòd verba, illi dicti mei hæredes, &c. intelliguntur solum de primis hæredibus nominatis, Fufar. consil. 89. num. 4. Mant. de conseq. ult. volunt. lib. 8. tit. 14. nu. 22. Simon. de Præcis de interpr. ult. volun. lib. 2. dub. 2. fol. 2. n. 214. fol. 171. à tergo, Surd. conf. 123. num. 13. & d. decis. 85. nu. 3. Rota dec. 272. nu. 6. & 8. & dec. 283. nu. 9. part. 6. recent. ubi quòd verba illa, dictis ut supra,

præ, tanquam restrictivè ad supra nominatos non debent inducere ampliationem sed potius limitationem.

Nec relevat quòd specificatio nepotum, & descendentium, post generale mentionem familiarum, + importet solum prælationem eorundem, non autem exclusionem aliarum personarum contentarum sub præcedenti generali mentione, ex doctrin. gloss. in l. cum ita 33. §. in fideicommissio vers. nominati sunt, ubi etiam Bart. nu. 1. & Castr. n. 4. ff. de legat. 2. quam sequuti fuerunt Menoch. conf. 200. n. 12. & 13. & conf. 706. n. 8. Molina. de primogen. Hispan. lib. 1. c. 4. n. 33.

Objectum enim procederet si testator in parte dispositiva, & vocativa ultra certas personas vocasset etiam totam familiam, ut figuratur à gloss. & ceteris D. De am sequentibus in d. §. in fideicommissio, ubi quòd instituta erat familia Petrus, & Joannes, quo casu genus præcedens, vel subsequens non restringitur à specie, sed nominatio, & specificatio personarum solum tribuit nominatis prælationem: Secus autem ubi, prout hic, in parte dispositiva, & vocativa nulla fuit facta mentio familiarum, sed vocati tantum fuerunt hæredes instituti, illorumque descendentes. Dum enim vocatio ab initio restricta fuit ad certas personas, non potest fieri extensio ad alias, quamvis in parte prohibitive facta fuerit expressio familiarum, dum, ut hic, expressio facta est cum relatione, & taxativa ad personas superius vocatas, ibi, & penes supradictos ejus nepotes hæredes institutos, ut supra, & ipsorum nepotum hæredum filios, & descendentes masculos, & ibi, dictorumque ejus nepotum, & descendentium, ut supra: Hinc enim, stantibus dictis dictionibus taxativis, & relativis, specificatio personarum non tribuit solum prælationem, sed restringit dispositionem ad personas tantum expressas, ut sequendo text. in l. legata supellestili ff. de supell. leg. docet idem Bart. in d. §. in fideicommissio n. 1. ibi, Ratio est quia quando præcedit genus, & sequitur enumeratio specierum per modum taxationis, idem genus restringitur ad illas species tantum, idemque tradit Castr. d. n. 4. & agnovit Molin. d. cap. 4. sub n. 35. vers. Quidquid autem, cum aliis bene relatis in nostris terminis per Fufar. qu. 359. n. 14. & 15.

Prout tertio non obstat quòd linea masculina in Conditione posita intelligi debeat de linea Contentiva Testatoris.

Quia etiam respectu ipsius, intelligi non possit nisi de contentiva, in casu tamen nostro sensus sumi non debet à Testatore, sed ab hæredibus institutis, & sic est intelligendus de illorum tantum linea + & familia effectiva, nedum quia in dubio appellatione lineæ venit solum linea effectiva, & descendiva ab ipsis institutis, argumento text. in l. qui liberis §. hæc verba ff. de vulg. & pupill. Bald. conf. 321. n. 1. vers. item cum facimus mentionem lib. 1. & conf. 334. n. 9. & 10. lib. 3. Ruin. d. conf. 153. n. 10. & 11. lib. 2. Sim. de Præc. ubi supra lib. 3. fol. 11. n. 41. vers. in Dubio tamen, cum aliis relatis per Rotam in Romana fideicom. de Marianis 16. Martii 1643. coram Reverendissimo D. meo Decano §. Respectu vocationis: Sed etiam quia dum Testator restrinxit vocationem ad hæredes institutos, illorumque filios, & descendentes, non est amplius ambigendum de non comprehensione alterius lineæ contentivæ: Idque etiam agatur de fideicommissio favorabili relicto pro conservatione agnationis, in quo latior fieri solet interpretatio; quia dum ipsa ratio conservandæ agnationis est restricta ad filios, & descendentes hæredum institutorum, nec est apta ultra illos fideicommissum extendere, ut supra

Decisiones ad Tract. de Alim.

firmatum fuit, vocatio lineæ ad illius pariter terminos est restringenda; fideicommissa + enim tanquam odiosa strictè sunt interpretanda; nec extendi debent de persona ad personam contra mentem, & verba expressa Testatoris, Aretin. in l. gallus, §. & quid si tantum n. 19. ff. de lib. & post. Dec. in l. illam n. 11. C. de colla. cum aliis ad nostrum propositum relatis per Rotam coram Cardin. Seraph. d. decis. 883. n. 2.

Quarto demum, nec relevat quòd sicut testator vocavit foeminas etiam remotissimas, ita pariter, & multò magis vocasse censetur proximiores masculos, & consequenter Anastasium proprium fratrem, quem summo amore, & affectione prosequatur.

Quantum enim attinet ad alios proximiores, quatenus etiam extarent, non essent comprehensivi, nisi descenderent ab ipsis hæredibus institutis, ex supra deductis; quò verò ad Anastasium, dum ille de tempore testamenti cujus erat, ac testatoris bene cognitus, & nihilominus ad successorem invitatus non fuit, argumentum prædilectionis retorquetur, eoque magis dum extincta lineæ masculina, foeminas descendentes prætulit, absque ipsius mentione; hinc enim si testator illum vocare, & comprehendere voluisset + utique proprio nomine expressisset, prout ipsius filios, & descendentes applicatur deducta per Rotam coram sancti mem. Greg. decis. 464. sub n. 19. & in Tiburtina fideicommissi, coram E. D. Card. Panziolo; Quia Rota ibidem non deduxit vocationem proximioris, ex sola vocatione personarum remotioris gradus, sed ex eo, quòd etiam si proximior proprio nomine vocatus non fuerit, comprehendebatur tamen sub generali nomine proximioris, seu majoris natu, qui non est casus noster; cum Anastasius, nullo modo comprehendi possit, stantibus enixis restrictivis per fideicommittentem appositis, ut latè superius firmatum fuit.

Ex his igitur cum clarè liqueat vocationem tam masculorum, quam foeminarum, restrictam fuisse ad filios, & descendentes hæredum institutorum, illorumque lineam effectivam; Domini resolverunt non consistere de fideicommissio, ad quòd Angelica sit vocata, sive vocationem præterdat ex persona Anastasii ejus Patris, sive ex persona propria, vel ob contemplatam rationem conservandæ agnationis.

Et ita utraque, &c.

DECISIO XXV.

R. P. D. MELTIO.

Maceraten. Redditionis Rationis.

Mercurii 20. Februarii 1647.

SUMMARIUM.

- 1 Fructus stabilium taxantur in rationem quinque pro centenario.
- 2 Taxa à commune civitatis facta attenditur.
- 3 Heres venditionem factam à defuncto impugnare nequit; Et num. 5.
- 4 Tutor ex causa veris alieni potest alienare bona pupilli: Sive ejus hæredes repetunt soluta pro pupillo, n. 11. De bonis pupilli dotat. n. 15.
- 6 Consensu in voluntario non admittitur divisio,

- ut tanquam una persona approbet, & tanquam alia reprobet, & num. 7.
- 8 Confessione deducta ex libro tutelari standum est.
- 9 Testes examinari super fructibus recollectis, debent deponere presentes fuisse recollectioni: Duo probant, n. 23.
- 10 Fructus percipiendi ex conjecturis probantur.
- 12 Clausula, plus, vel, minus; ejus arbitrio, importat arbitrium boni viri.
- 13 Constitutio dotis facta à Tutore facultatem habente dotandi ejus arbitrio, dicitur potius declarata, quam aucta.
- 14 Dotis congruitas metitur à qualitate conjugum, & consuetudine loci: Excessivitas, & dolus probari debent, ut Tutor teneatur de excessu, num. 16.
- 17 Expensæ nuptiales Tutori bonificatur. Verisimiles Tutori accepto feruntur, n. 18. Erogata pro salariis præceptorum Tutori rescindenda, n. 25. Ex præcepto Testatoris facta Tutori restituuntur, n. 26.
- 19 Alimenta pupilli per Tutorem præstita præsumuntur. Nobili etiam pro familia præstanda sunt, nu. 20.
- 21 Testi deponenti de facto proprio magis creditur.
- 22 Tutoris in facultate eligere factores, & eis salarium constituere.
- 24 Juramentum in litem datur contra Tutorem, non curantem pupillum instrui bonis actibus.

Resolutum fuit sub die 17. Martii 1645. debitum illorum de Amicis ex causa administrationis bonorum, factæ per Marcum Antonium de Amicis, uti Tutorem Francisci Ferri Pupilli ascendere ad scuta 29857. 70. Condemnati enim fuerunt. Primò in scutis 5760. pro fructibus prædii Collis ab anno 1579. usque ad annum 1643. ad rationem scutorum novem quolibet anno. Secundò in scutis 14341. pro pretio prædii Cimarellæ tanquam sine causa, & per consequens nulliter alienati. Tertio in scutis 12548. pro fructibus hujus prædii, ab anno 1579. usque ad annum 1596. ad rationem quinque pro centenariis. Quarto in scutis 420. pro fructibus prædii Bargi ad rationem scutor. 15. annuorum. Quintò in scutis 320. 80. pro pensionibus nonnullarum domuncularum. Sextò in scutis 630. pro censu cum communitate Massaceii, quæ partitæ in totum constituunt summam scutorum 34023. 80. ex qua tamen per DD. sub eadem die ad favorem eorumdem de Amicis detracta fuerunt scuta 4166. 10. ut apparet ex eadem decisione, atque ita eorum debitum remansit in prædicta summa scutorum 29857. 70. sed cum, super eisdem, sub hac die, causa fuerit repropolita, ordinarunt Domini, ut dicta Decisio, quoad assertum debitum, reformaretur juxta sequentem modum.

Quoad primam partitam, circa prædium Collis, pro rata pupillorum, scutor. 1110. indivisa cum Marcello eorum patruo, qui prædium usque ad annum 1582. vendidit Patribus Societatis Jesu, declaratum fuit illius fructus esse taxandos in scutis 55. pro quolibet anno, & sic ad rationem quinque pro centenariis, cum ista taxatio præsumatur justa saltem donec contrarium probetur, Bald. in l. per diversas n. 13. in fin. C. mandat. & in l. si fundus in fin. ff. de reb. eor. Mantic. de tacit. & ambig. lib. 4. tit. 20. num. 21. Gratian. disceptat. Forens. 723. num. 16. Honded. conf. 31. n. 52. lib. 1. Menoch. conf. 358.

num. 23. Rot. decis. 475. num. 4. part. 4. recent. Buratt. decis. 399. num. 10. & ibi Adden. littera A. & decis. 538. n. 2. Civitatis Castellæ fideicommissi 19. Martii 1623. coram Manzanedo, & sic secundum legalem præsumptionem, quam Rota in liquidandis fructibus stabilium, passim servat juxta gloss. in auth. præterea C. de Sacros. Eccles. Tiraq. de retr. lign. §. 1. gloss. 6. nu. 19. Merlin. de legit. lib. 2. tit. 1. quest. 1. num. 6. Fulgin. de jur. emphyt. in tit. de contr. emphyt. quest. 22. nu. 29. Buratt. decis. 65. num. 3. & ibi Adden. litt. A. & decis. 130. num. 7. & in recent. decis. 523. num. 3. part. 5. 135. num. 18. part. 6. Duran. decis. 182. n. 1. & decis. 197. num. pariter 1. Bononien. Prædii 21. Maii 1640. coram R. P. D. meo Ghislerio, & in eadem 28. Januarii 1641. coram R. P. D. meo Peutingerio, & in Fanen. Prædii 1. Julii 1643. coram Reverendissimo D. meo Præside Vallisoleano. Liquidatio autem facta in præterita decisione, sub dicta die 17. Martii 1645. ortum habuit ex liberulo dicti Marci Antonii, loquente de hujusmodi prædio, quæ habita hodie fuit pro erronea, cum appareat ex summario illorum de Amicis dato sub 14. Januarii præteriti nu. 1. ex eodem prædio fuisse perceptas tantum salmas 14. annuas frumenti ex causa Affictus, quæ à Marcello Ferro patruo Pupillorum, solutæ fuerunt, scilicet de anno 1579. 1580. 1581. & 1582. quæ quantitas recollecta occasione dicti Affictus, in dictis quatuor annis non sufficit pro liquidatione sequentium annorum, cum adsit certa taxa civitatis Maceratæ, ut apparet ex dicto summario num. 2. & 3. scilicet ab anno 1578. usque ad annum 1590. in quibus frumentum venditum fuit tantum florenos octo, pro qualibet salma constituentibus scuta quatuor, quæ taxa tanquam facta à commune Civitatis, & est attendenda, maxime cum ex illius libris publicis fuerit extracta, Bart. in l. quadam §. nummularios ff. de eden. & facient notata per eundem in l. fin. ubi Alberic. ff. ad l. Jul. de Annon. Pinell. in l. 2. part. 3. cap. 4. & ult. nu. 3. C. de rescind. vend. Seraph. decis. 1245. num. 8. Caval. decis. 361. num. 1. & in rec. decis. 479. num. 3. part. 2. & decis. 330. num. 2. part. 4. Maceraten. liquidationis fructuum 23. Januarii 1617. coram bo. me. Coccino Firmana, seu Maceraten. Dotis 10. Decembris 1627. coram bon. mem. Pirovano, Anconitana Prædii 10. Februarii 1640. vers. quarum Salmarum, & 22. Junii 1641. vers. quoad frumentum coram eodem Pirovano. Quæ publica liquidatio tantò magis servari debet, quanto correspondet legali, quæ pro tutiore, & certiore passim à Rota habita fuit, ut in Reatina Juris redimendi 4. Julii 1631. in ordine decis. 19. n. 11. post Moder. Perus. de manut. Unde dicta scuta 90. annua debent reduci ad scuta annua 55. & sic sunt detrahenda scuta 35. quolibet anno, quæ spatio 65. annorum, scilicet ab anno 1579. usque ad annum 1643. constituunt summam scutorum 2275. quibus detractis ex dicta summa scutor. 5760. creditum illorum de Ferris remanet in hac parte, tantum in scutis 3485.

Prædium Cimarellæ duas habet inspectiones, scilicet respectu pretii, quo illud fuit venditum, usque de anno 1596. sub 21. Augusti, ut ex instrumto per acta Horatii Mazzoli in summario eorumdem de Amicis n. 20. litt. F. illis de Compagnonibus pro scutis 14341. & respectu fructuum, qui taxati fuerunt in summa scutorum 12548. ad rationem scilicet quinque pro centenariis, ab anno 1579. usque ad annum 1596. quo fuit venditum.

Quoad

Quoad primam partem circa pretium, existimatum fuit eisdem de Amicis, non esse gravandos in hac summa, cum appareat dictum Prædium fuisse venditum ex causis necessariis nempe solutione æris alieni, quo premebantur pupilli sub gravibus usuris, ad rationem scilicet septem, & octo pro centenariis, ut erant census qui fuerunt extincti à dicto Marco Antonio, dum de illo tempore fructus censuum ascendebant ad rationem septem, octo, & decem pro centenariis; quæ alienatio eò fortius sustinetur, dum Ludovicus hæres Francisci, & motor hujus litis, quam Ferri tanquam filii, & hæres prosequuntur, unà cum Tutore supplicavit summo Pontifici, ad effectum obtinendi licentiam vendendi dictum prædium, & successivè tam Breve postea obtentum, quam venditionem cum Judicis Decreto, & consanguineorum interventu subsecutam cum omnibus in eis contentis, ac solutiones singulorum debitorum ex pretio factas, voluntario ejus consensu, amplissimis verbis præstito approbavit, & confirmavit, cum obligatione ejus personæ bonorum, & hæredum; ut appareat ex publico instrumto celebrato sub die 18. Octobris 1614. summario Amici primæ positionis n. 20. Ideo non licet hodie illius hæredibus prædictam venditionem impugnare juxta. text. in l. ex qua persona ff. de reg. jur. l. cum à Maire C. de rei vendic. Sard. consil. 573. nu. 33. vers. Sexto dico. Buratt. decis. 229. nu. 11. vers. & ideo retrahari non potest, & dec. 275. n. 12. vers. cui Hieronymus, & in terminis fidejubeantis in venditione ad favorem emptoris idem dec. 690. nu. 4. Gregor. dec. 252. n. 10. maxime cum ulterius dictum pretium fuerit erogatum, non solum pro solvenda dote Barbaræ sororis pupillorum, aliisque debitis, præcedente auctoritate summi Pontificis, & Judicis deputati sententia, usque ad summam scutor. 10190. ut apparet ex partitis datis, in summario eorumdem de Amicis sub dicta die 14. Januar. n. 20. lit. B. C. D. quæ solutiones factæ fuerant etiam cum ordine, & approbatione dicti Patris, & auctoris eorumdem de Ferris, ut ex eodem summario nu. 20. litt. D. E. F. qui ulterius se obligavit de evictione ad favorem emptorum, ut eò facilius alienatio dicti prædii suum haberet effectum, dicto summario num. 20. litt. G. ita ut dictæ solutiones ordinatæ, & approbatæ à Ludovico non possint nunc ab ejus hæredibus reprobari, Rot. decis. 37. n. 19. part. 5. & dec. 51. n. 7. part. 6. rec. Residuum verò pretii dicti prædii Cimarellæ, scilicet scuta 2850. fuerunt investita in censibus pro cautela emptorum, ut ex eodem summario nu. 22. Qui hodie possidentur ab eisdem de Ferris, qua etiam ratione non potest ab eis impugnari venditio, Rot. coram Cavalerio decis. 100. n. 4. & coram Buratt. dec. 301. n. 3. & 4. propterea idem Marcus Antonius uti Tutor prædii poterat bonam fidem agnoscere alienando dictum prædium pro solutione æris alieni, ut liberaret pupillum à gravioribus usuris, ad Text. in l. quoties §. sicut in fin. ff. de admin. Tutor. leg. magis puto §. non passim in fin. ff. de reb. eor. Guttier. de tutel. part. 2. cap. 9. nu. 2. vers. ubi etiam. Cott. in suo memor. in verb. decretum Judic. requiritur quando tutores volunt alienare bona immobilia pupillorum, &c. Rolan. consil. 33. n. 1. lib. 1. Corn. conf. 109. n. 2. & conf. 207. num. pariter 2. ibi, quia non possunt prædia minorum alienari nisi pro solvendo ære alieno, vel ex causa dotis, vel simili, &c. Hond. conf. 23. num. 26. lib. 2. Afflict. dec. 249. n. 1. vers. 6. & 7. Rot. dec. 34. n. 4. part. 3. recent. Romana fideicommissi, de Zuccaris 14. No-

vembris 1639. §. cum re vera, coram Reverend. D. meo Decano. Pro cujus prædii alienationis validitate, cum de debitis eorumdem pupillorum dubitari non possit, cum fuerint etiam approbata à dicto Ludovico, ut supra concurrat etiam aliud requisitum, quod creditores valde urgebant, pro eorum satisfactione, ut appareat ex summario eorumdem de Amicis dato in secunda propositione causæ, sub 20. Februarii præteriti n. 3. in quo legitur sententia super deliberatione hujus prædii ad instantiam eorumdem creditorum, unde cum talis urgentia pateat, eo magis alienatio convalidatur, Text. in l. magis alienatio convalidatur, Text. in l. magis puto §. passim, vers. si do urgeat creditor. ff. de reb. eor. & ibi Bart. l. Tutor urgentibus ff. de minor. Paris. conf. 85. nu. 20. lib. 3. Roland. à Valle conf. 33. n. 1. & seq. lib. 1. Honded. dicto conf. 23. n. 28. Afflict. d. decis. 249. n. 1. vers. videlicet 1. Romana nullitatis contractus 4. Maii 1640. coram d. Reverendissimo D. meo Præside Vallisoleano.

Nec visa fuit applicari responsio prioris decisionis, in §. replicabatur, vers. patet; quòd Ludovicus censetur renunciassè rationi juris fideicommissi, quod habebat, sed non juris mox acquisiti ex institutione de se facta à minore; quia dum Ludovicus promissit observare instrumentum venditionis Cimarellæ, & approbavit omnia in eo contenta, tenetur observare, & etiam quòd factus fuerit hæres Francisci, quia fortè potuisset impugnare, Crav. de indemn. mulier. n. 10. cum seqq. Menoch. præsumpt. 49. n. 5. lib. 3. Cavalcan. de tutor. num. 175. & nu. 243. cum seq. Hond. consil. 19. nu. 11. lib. 2. Milanen. decis. 10. nu. 31. cum seq. lib. 1. Mastrill. decis. 287. nu. 30. & 37. cum seq. ubi bene loquitur quòd tenetur observare, tam proprio quam hæreditario nomine. Et quia non deducitur renunciatio, sed consensus venditionis, ejusque approbatio, cum omnibus in ea contentis, ac etiam consensus, & approbatio solutionum prædictarum, in quibus approbatione, & consensu voluntariis, non admittitur divisio personæ, & quòd approbaverit tanquam una persona, & reprobare possit tanquam alia, ut per Menoch. conf. 58. nu. 31. cum pluribus seq. Montan. de tutor. cap. 33. n. 480. & 481. Rot. dec. 78. n. 5. part. 1. rec. neque enim in his quæ pendent ab intellectu, & consensu, potest quis tanquam una persona, intelligere, affirmare, & consentire in uno, idemque tanquam alia negare, & impugnare, Lap. alleg. 22. nu. 4. ubi Adden. litt. I. Seraph. decis. 1027. nu. 5. Rot. dicta decis. 78. sub n. 4. part. 1. & dec. 293. nu. 10. part. 5. recent.

Quoad aliam inspectionem respicientem fructus hujus prædii, Domini transferunt cum fundamentò decisionis, quæ revidetur, scilicet illos esse taxandos ad rationem quinque pro centenariis. Apparet enim ex libro tutelari Marci Antonii Tutoris, ut ex summario illorum de Ferris n. 7. dictum prædium anno 1578. reddidisse fructus valoris scutor. 668. 26. anno 1579. scutor. 633. 10. anno 1580. scutorum 738. 86. anno 1581. scutorum 469. 42. In hoc autem anno non reperiuntur descripta, nec adnotata legumina, minuta, pulli, fues, oleum, & vinum, & in annis præcedentibus, anno 1582. scutor. 883. 49. anno 1583. scut. 558. 63. quo anno apparent omissa lana, minuta, oleum, &c. cui quidem confessioni & valde standum videtur, uti deductæ ex dicto libro tutelari, ut bene ultra adducta, in dicta decisione sub 17. Martii in §. cessat, firmat Gratian. discept. Forens. cap. 739. n. 17. Mascard. de probat. concl. 974. d 4 num. 63.